

P6_TA(2008)0506

Eiropadomes 2008. gada 15. un 16. oktobra sanāksme

Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. oktobra rezolūcija par Eiropadomes 2008. gada 15. un 16. oktobra sanāksmi

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā prezidentvalsts secinājumus, kas pieņemti pēc Eiropadomes 2008. gada 15. un 16. oktobra sanāksmes,
 - ņemot vērā Eiropadomes ziņojumu un Komisijas paziņojumu par Eiropadomes 2008. gada 15. un 16. oktobra sanāksmi,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 14. maija secinājumus par ES uzraudzības pamatsistēmu un finanšu stabilitātes pasākumiem un Padomes 2008. gada 3. jūnija, 2007. gada 4. decembra un 2007. gada 9. oktobra secinājumus par saistītiem jautājumiem,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā ES ir kritiskā situācijā attiecībā uz finanšu krīzi, ar klimata pārmaiņām saistītām problēmām un nepieciešamību panākt skaidru institucionālu risinājumu;
- B. tā kā pašreizējās finanšu krīzes, ko izraisīja ASV augsta riska hipotekārie kredīti, pirmsākumi ir meklējami ASV Federālo rezervju pēdējo gadu pārāk ekspansīvajā monetārajā politikā, finanšu tirgu nepārredzamībā un pārmērīgā finanšu institūciju kredītkapitāla piesaistīšanā, novērtējumu zemajā kvalitātē, kļūdīgos pieņēmumos par nekustamā īpašuma cenām, un tā finanšu tirgu pieaugošas integrācijas dēļ ir izplatījusies finanšu sistēmās visā pasaulē;
- C. tā kā jauninājumi finanšu tirgū var būt lietderīgi, bet šādiem finanšu produktiem jābūt regulētiem un pārredzamiem, lai nodrošinātu pareizu efektivitātes un stabilitātes līdzsvaru, un tā kā finanšu tirgiem jākalpo reālai ekonomikai;
- D. tā kā ar pašreizējo instrumentu palīdzību vairs nevar ierobežot finanšu krīzes ietekmi tā, lai līdz minimumam samazinātu kopējās izmaksas un novērstu kaitējumu; tā kā ir jānodrošina aizvien integrētāko Eiropas finanšu tirgu saskaņota uzraudzība ES līmenī, tomēr finanšu stabilitātei un krīžu vadībai ir vajadzīga plašāka ieinteresēto personu, ne tikai uzraudzības iestāžu, līdzdalība;
- E. tā kā prezidentvalsts secinājumos par finanšu krīzi nav atsauces uz Eiropas Parlamentu kā līdzvērtīgu likumdevēju Eiropas Savienības Padomes lēmumu īstenošanā;
- F. tā kā jau 24 dalībvalstīs ir pabeigtas Lisabonas līguma ratifikācijas parlamenta procedūras; tā kā Lisabonas līgumā paredzētās institucionālās reformas ir steidzami nepieciešamas, lai Eiropas Savienība varētu veiksmīgi un līdzsvaroti darboties un tikt nodrošināta pilnīga demokrātiskā kontrole;
- G. tā kā 2009. gadā gaidāmi svarīgi politiski notikumi, tostarp Eiropas vēlēšanas un jaunas

Eiropas Komisijas izveide, un tāpēc ir nepieciešama skaidrība par institucionālajiem noteikumiem, kādus būs jāpiemēro;

- H. tā kā ES ir viens no ietekmīgākajiem spēkiem pasaulē klimata pārmaiņu novēršanas ziņā, jo uzņemas vadību starptautiskās sarunās un 27 dalībvalstīs ir apņēmusies ievērojami samazināt minēto pārmaiņu ietekmi; tā kā šai ziņā Eiropadome 2007. gada 8. un 9. marta sanāksmē apņēmas nodrošināt, lai līdz 2020. gadam siltumnīcefekta gāzu emisijas apjoms samazinātos vismaz par 20 %, nodrošinot 30 % samazinājumu vispārēja starptautiska nolīguma gadījumā;
- I. tā kā cīņa pret klimata pārmaiņām ir ļoti svarīgs jautājums un mērķis Eiropas Savienībai un saistībā ar to starptautiskā līmenī jāpiemēro visaptveroša pieeja,
- J. tā kā Lisabonas un Gēteborgas stratēģijas mērķu izpilde un klimata pārmaiņu un enerģētikas tiesību aktu pakete paredz ilgtermiņa ieguldījumus, un tā kā šajā ziņā ir jāpalielina Eiropas Investīciju bankas (EIB) ietekme,

Pasaules finanšu krīzes ietekme makroekonomikas līmenī uz reālo tautsaimniecību

1. visnotaļ uzsver, cik svarīgi ir, lai Eiropas makroekonomiskās politikas pamatnostādnes būtu tādas, kas, ātri un koordinēti reaģējot, atdzīvinātu globālo ekonomisko izaugsmi; taču piebilst, ka nedrīkst vājināt stabilitātes un izaugsmes pakta principus un ka dalībvalstīm ir jācenšas konsolidēt nodokļus;
2. pauž ļoti nopietnas bažas par stāvokli finanšu tirgos un aicina vēl pastiprināt koordinēto rīcību, lai atjaunotu uzticību tirgiem;
3. atzinīgi vērtē prezidentvalsts secinājumus, ar kuriem apstiprināja pasākumus par kuriem Eirogrupa lēma 2008. gada 12. oktobrī, kas ir viens no pirmajiem nozīmīgajiem un koordinētajiem soļiem, lai atjaunotu uzticību tirgiem, veicinātu starpbanku aizdevumus un stiprinātu banku pašu līdzekļus, tā nodrošinot bankām iespēju arī turpmāk izsniegt aizdevumus uzņēmumiem un privātpersonām; atzīst, ka šie pasākumi bija nepieciešami, lai apturētu pašreizējo finanšu krīzi;
4. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, ka dalībvalstis izrāda savu spēcīgo apņemšanos un efektīvas vadības spēju, lai atjaunotu labus tirgus apstākļus, jo tas ir galvenais faktors uzticības atjaunošanai; uzskata, ka, pirmā euro zonas valstu un valdību vadītāju sanāksme, kurā pieņēma šāda līmeņa lēmumus, ir vēl jāturpina izvērtēt;
5. norāda, ka krīze iespaido ne tikai finanšu tirgus, bet jo īpaši ietekmē arī uzņēmumu dzīvotspēju, nodarbinātību, iedzīvotāju finansiālo stāvokli un mazos un vidējos uzņēmumus, un ka šī ietekme būtu neparedzama, ja valstu iestādes, Eiropas Centrālā banka (ECB) un citas centrālās bankas nebūtu veikušas pasākumus, lai atjaunotu uzticēšanos finanšu sistēmai;
6. uzsver nepieciešamību rīkoties attiecībā uz finanšu stabilitāti un sistēmisko risku; mudina Komisiju un Padomi atjaunot Lisabonas programmu un šajā ekonomisko traucējumu laikā līdz gada beigām pieņemt dalībvalstu reformu programmas, lai aizsargātu ES pilsoņu darbavietas un ienākumus;
7. pauž pārliecību, ka ilgtspējīga un uz izaugsmi orientēta makroekonomiskā vide ir

nepieciešama; atgādina, cik būtiski ir arī turpmāk nodrošināt kredītu pieejamību iedzīvotājiem un MVU, kā arī ieguldījumus ES infrastruktūrās, lai novērstu ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības strauju lejupslīdi; uzsver, ka nozīmīga šai ziņā varētu būt Eiropas Investīciju bankas rīcība;

Stratēģija izklūšanai no finanšu krīzes

8. pauž apņēmību atbalstīt pasākumus tirgus likviditātes atjaunošanai, lai kredītiestādes varētu atsākt pildīt saistības pret uzņēmumiem un privātpersonām; apzinās nepieciešamību pārliecināt nodokļu maksātājus, ka ikviens pasākums tiks veikts viņu interešu aizsardzībai, un norāda, ka stabila stāvokļa atjaunošana finanšu jomā ir izšķiroši svarīga turpmākai ekonomiskai izaugsmei; aicina dalībvalstis pārskatīt pašreizējās finanšu sistēmas darbību, ja dalībvalstis īstēni vēlas atjaunot uzticību finanšu tirgiem, un rast visaptverošu finanšu krīzes risinājumu;
9. ļoti atzinīgi vērtē straujo un vispusīgo Komisijas reakciju attiecībā uz valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kuri tika veikti, palīdzot finanšu iestādēm; aicina Komisiju saistībā ar ārkārtas pasākumu stingru uzraudzību izveidot starpnozaru komandu, kurā iekļautu Konkurences ģenerāldirektorāta, 3L3 uzraudzītāju un Eiropas Centrālo banku sistēmas pārstāvjus, lai apkopotu zināšanas un zinātību un nodrošinātu, ka visās dalībvalstīs tiek pieņemti līdzsvaroti, objektīvi un kvalitatīvi lēmumi;
10. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu izveidot augsta līmeņa grupu, lai izstrādātu stabilu un ilgtspējīgu uzraudzības sistēmu, kas nodrošinātu labāku integrāciju un koordināciju nozaru un pārrobežu līmenī; īpaši norāda, cik tas ir svarīgi, lai šai augsta līmeņa grupai tiktu piešķirtas īstermiņā precīzi definētas pilnvaras un lai tā par savu darbu ziņotu Padomei, Komisijai un Eiropas Parlamentam;
11. piekrīt „finanšu krīzes vienības” izveidei un prasa, lai Komisija iespējami ātrāk vienotos par kārtību, kādā šī vienība strādā un sadarbojas ar jaunizveidoto augsta līmeņa grupu; spēcīgi kritizē to, ka Eiropas Parlaments šās krīzes vienības darbā netiek iesaistīts; atbalsta to, ka tiek izveidota spēcīgāka agrā brīdinājuma sistēma, kuru vadītu Komisija un ECB, un kurai tiktu piešķirtas koordinācijas un izpildes pilnvaras, iesaistot šajā sistēmā 3. līmeņa komitejas;
12. atbalsta Padomes lēmumu palielināt Eiropas Investīciju bankas aizdevējas un aizdevumu ņēmējas lomu,
13. ir norūpējies par kaitējuma risku finanšu tirgos, kuru rada piešķirto valsts atbalsta līdzekļu apjoms, un uzskata, ka tas ir nodokļu maksātāju un dalībvalstu budžeta interesēs, lai ikviena situācija, kad valsts naudu iegulda finanšu sistēmas glābšanas plānos būtu sabiedrībai pārredzama, vienlaikus uzlabojot pārvaldību, nosakot kompensēšanas shēmu ierobežojumus, pastiprinot pārskatatbildību varas iestādēm un piedāvājot ieguldījumu stratēģijas reālai tautsaimniecībai;

Labāks regulējums

14. aicina Padomi strādāt sadarbībā ar Parlamentu un aicina Komisiju izmantot tās likumdošanas ierosināšanas tiesības, lai ieteiktu ES līmeņa pasākumus ES reglamentējošo noteikumu un uzraudzības sistēmas stiprināšanai, kā arī krīzes pārvarēšanai;

15. uzsver nepieciešamību rūpīgi analizēt pašreizējās finanšu krīzes cēloņus, sevišķi to, cik uzraudzība ir pietiekama un atbilstīga spēkā esošajiem noteikumiem; atkārtoti savu aicinājumu pieņemt likumdošanas pasākumus, sevišķi attiecībā uz: banku regulējumu un uzraudzību, kredītvērtējuma aģentūru darbību, pārvēršanu vērtspapīros un šā procesa pārraudzību, riska ieguldījumu fondiem un citiem jaunu struktūru veidiem, kredīta izmantošanu biržas operācijās, pārredzamības prasībām, likvidācijas noteikumiem, ārpusbiržas tirgu klīringu un krīžu novēršanas mehānismiem; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu noteikt stingrāku obligāto aizsardzību banku depozītiem un vēlreiz pauž apņemšanos ātri izvērtēt šo priekšlikumu;
16. vēlreiz uzsver, ka ir jāstiprina *Lamfalussy* process, kā prasīts Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai "*Lamfalussy* procesa turpinājums — uzraudzības struktūra nākotnē"¹, tostarp stiprinot lielāko pārrobežu finanšu grupu uzraudzību, ko īsteno kolēģijas, kā arī precīzi nosakot *Lamfalussy* procesa -3. līmeņa komiteju juridisko statusu un spēcīgākas šo komiteju prerogātas, lai garantētu labāku uzraudzību ES un veicinātu starptautisku dialogu un politikas saskaņotu īstenošanu šajā jomā;
17. norāda, ka valstu iestādes nav spējīgas vienas atrisināt tādu krīzi, kas pārsniedz valstu jurisdikcijas robežas, un ka pārrobežu krīzes gadījumā ļoti svarīga ir uzraudzības iestāžu sadarbība un savstarpēja uzticība; mudina Komisiju un valstu atbildīgās iestādes izstrādāt attiecīgus kopīgus priekšlikumus krīzes efektīvai pārvaldībai, kurus pēc tam iesniegtu izskatīšanai Parlamentā; pievērš uzmanību nozīmei, kāda ir stingrai ES līmeņa koordinācijai G8 valstu pārstāvju tikšanās laikā, un ir pārliecināts, ka globālie krīzes risinājumi veicinās jaunas starptautiskas finanšu kārtības noteikšanu, reformējot Bretonvudsas organizācijas;
18. atzinīgi vērtē iniciatīvu vistuvākā laikā sasaukt starptautisku konferenci, lai apspriestu regulatīvās un pārraudzības darbības, kādas jāveic pašreizējās krīzes risināšanai; ir pārliecināts, ka ES jāuzņemas vadošā loma diskusijās par nākotnes starptautisko finanšu sistēmu; lūdz Eiropadomi un Komisiju iesaistīt Eiropas parlamentu šajā procesā;
19. mudina Komisiju nevilcinoties iesniegt savu priekšlikumu par Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvas 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem² pārskatīšanu;

Lisabonas līgums

20. atkārtoti apliecinā, ka respektē Īrijas referendumu rezultātu, kā arī pārējo dalībvalstu ratifikācijas procedūras un uzskata, ka ir iespējams kļūst Īrijas iedzīvotāju paustās bažas, nodrošinot risinājumu, kurš būtu pieņemams visiem pirms Eiropas vēlēšanām; pauž gatavību piedāvāt Īrijas valdībai un parlamentam jebkuru palīdzību, kas būtu nepieciešama, lai izstrādātu ierosinājumu kopumu, ar kuru varētu veicināt lielāku un informētāku Īrijas sabiedrības viedokļa vienprātību par Īrijas nākotni reformētā un stiprākā Eiropas Savienībā un kas būtu pieņemama Īrijas ES partneriem;
21. aicina Eiropadomi nākamajā sanāksmē noteikt veidu un grafiku šī mērķa sasniegšanai;

Enerģētika un klimata pārmaiņas

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0476.

² OV L 157, 26.6.2003., 38. lpp.

22. uzskata, ka pašreizējā finanšu krīze nedrīkst likt apšaubīt tos mērķus, kas ES klimata jomā jāasniedz pēc 2012. gada; aņemas cieši sadarboties ar Padomi un Komisiju, lai pēc iespējas īsākā laikā panāktu efektīvu un praksē īstenojamu vienošanos par klimata pārmaiņu un enerģētikas likumdošanas paketi; tomēr uzsver, ka ES rūpniecībai, tajā nodarbinātajiem un arī patērētājiem ir ļoti svarīgi, lai šo mērķu sasniegšanai iecerētos līdzekļus visaptveroši novērtētu un pārbaudītu ietekmi uz ES uzņēmumu nozaru un vispārējo konkurētspēju; atgādina Padomei, ka šī ir koplēmuma procedūra, kurā jāpieņem lēmums ar kvalitatīvu balsu vairākumu;
23. aicina Padomi ievērot nopietno aņņemšanos un laikā līdz 2020. gadam panākt, ka Kopienas vispārējā patēriņā 20 % enerģijas obligāti jāiegūst no ilgtspējīgiem atjaunojamiem avotiem, bet ikvienas dalībvalsts transporta nozarē 10 % izmantojamās enerģijas obligāti jāiegūst no ilgtspējīgiem atjaunojamiem avotiem;
24. atzīmē tās pašas Eiropadomes pieņemto lēmumu turpināt virzību līdz 30 % samazinājumam starptautiska nolīguma gadījumā, ar noteikumu, ka citas rūpnieciski attīstītās valstis uzņemas salīdzināmu emisiju samazināšanu un ekonomiski veiksmīgākās jaunattīstības valstis sniedz atbilstīgu devumu saskaņā ar savu atbildību un attiecīgajām spējām;
25. atgādina, ka ES rūpniecības nozarei ir svarīgi, lai jomās, kas visvairāk pakļautas uzņēmējdarbības pārvietošanai/oglekļa emisiju pārvirzei un konkurētspējas zaudēšanai, tiktu ieviesti nepieciešamie elastīguma pasākumi;
26. pievērš uzmanību tam, ka oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas var sekmēt ievērojamu CO₂ samazinājumu enerģētikas nozarē, un rūpnieciskās iekārtas cita starpā ir atzinusi Klimata pārmaiņu starpvaldību padome; tādēļ aicina Padomi nodrošināt atbilstīga finansējuma pieejamību, lai 12 demonstrācijas projekti, kurus tā ir aicinājusi uzsākt, varētu līdz 2015. gadam uzsākt darbu;
27. atgādina, cik nepieciešamas iekļaut arī Eiropas Parlamenta un Padomes regulas priekšlikumu, ar ko noteiktu emisiju standartus jauniem vieglajiem automobiļiem, kā daļu no Kopienas integrētas pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no mazjaudas kravas automobiļiem (COM(2007)0856), kas būtu viens no likumdošanas priekšlikumiem kopējā klimata pārmaiņu un enerģētikas paketē;

Energoapgādes drošība

28. prasa apliecināt ciešu politisko aņņēmību nodrošināt Eiropas Savienības virzību uz zemas oglekļa emisijas ekonomiku, vairāk izmantojot dabiskos resursus, decentralizējot enerģijas ražošanu un īstenojot energotaupības pasākumus, lai veicinātu atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu, energoefektivitāti un citu zemas oglekļa emisijas enerģijas avotu izmantošanu, kā arī censties dažādot energoresursu piegādi un mazināt atkarību no fosilā kurināmā importa, jo šādi pasākumi ir loģiskākā atbilde uz augošajām naftas cenām; piekrīt, ka tā ir prioritāte — papildus šiem stratēģiskajiem pasākumiem īstenot nopietnas finanšu saistības pētniecības un attīstības jomā;
29. aicina Padomi un Komisiju aņņēmīgi īstenot Eiropas Parlamenta ierosinājumus attiecībā uz Eiropai kopīgas enerģētikas ārpolitikas pieņemšanu, jo īpaši sekmējot Eiropas vienotību sarunās ar enerģijas piegādātājiem un tranzītvalstīm, aizsargājot ES intereses kopumā, izstrādājot efektīvu „enerģētikas diplomātiju” un efektīvākus mehānismus krīzes situāciju risināšanai, kā arī dažādojot energoresursu piegādes; atgādina par nepieciešamību pieņemt

stratēģiju un paredzēt attiecīgos instrumentus šo mērķu īstenošanai; aicina pievērst īpašu uzmanību nepieciešamo tīklu starpsavienojumu izveidei, kuru jo īpaši trūkst Eiropas austrumu daļā;

30. atzinīgi vērtē Padomes aicinājumu stiprināt un pilnveidot kritisko infrastruktūru; aicina Komisiju nodrošināt Eiropas enerģētikas tīklu izveidi un izstrādāt prioritāru starpsavienojumu plānu, tajā iekļaujot arī sašķidrinātas dabasgāzes uztveršanas un regazifikācijas infrastruktūru un uzglabāšanas iekārtas; atzinīgi vērtē to, ka īpaša uzmanība tiek veltīta izolētiem ES reģioniem; uzsver, cik nozīmīga ir Eiropas starpsavienojumu un tīkla infrastruktūras turpmāka pilnveidošana, lai piegādātu tirgiem aizvien vairāk jūras vēja enerģijas; atzīmē, ka pārrobežu starpsavienojumu izveidošanai būs nepieciešami īpaši pasākumi, piemēram, preferenciāls finansējums vai nodokļu atbrīvojumi; īpaši norāda, ka trūkstošo Eiropas komunikāciju tīklu posmu izveide uzlabos energoapgādes drošību un veicinās iekšējā tirgus galīgo izveidi;
31. uzsver nepieciešamību veicināt sadarbību ar kaimiņvalstīm Melnās jūras reģionā ar daudzpusēja institucionāla veidojuma palīdzību, tostarp jautājumos par energoapgādes drošību un tranzītu un tirgus darījumu pārredzamību;
32. norāda, ka energoapgādes drošība ir Eiropas Savienības prioritāte; šajā sakarā uzsver, ka kopīgu ES atjaunojamās enerģijas projektu izstrādei ir jābūt galvenajam faktoram, lai nodrošinātu energoapgādi, vienlaikus garantējot atbilstību Lisabonas un Gēteborgas mērķiem;
33. uzsver, ka energoefektivitāte ir ne tikai rentablākais veids, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas, bet tai ir arī tieša pozitīva ietekme uz ekonomiku, jo samazinās rēķini par degvielu un palielinās patērētāju pirkatspēja attiecībā uz citām precēm un pakalpojumiem; aicina dalībvalstis straujāk īstenot energoefektivitātes politiku un spēkā esošos tiesību aktus;
34. uzskata — lai panāktu energoapgādes drošību, izšķiroša nozīme ir pilnvērtīgai iekšējā tirgus darbībai; atzīmē, ka ES enerģētikas tirgus joprojām nav pilnībā izveidots un tā pilnīga īstenošana ir obligāta; atzinīgi vērtē aicinājumu līdz šā pilnvaru laika beigām izstrādāt galīgo tiesību aktu kopumu iekšējā enerģijas tirgus jomā; aicina Padomi sākt sarunas ar Parlamentu par iekšējā enerģijas tirgus tiesību aktu kopumu, pamatojoties uz Energoapgādes regulēšanas padomes 2008. gada 10. oktobra sanāksmē panākto politisko vienošanos;

Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakts

35. atzinīgi vērtē Francijas prezidentūras iniciatīvu par Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta pieņemšanu, ciktāl tas veicina saskaņotu un līdzsvarotu pieeju migrācijai, pateicoties divējādiem mērķiem — nodrošināt legālus migrācijas kanālus, vienlaikus risinot nelegālās migrācijas problēmu; šajā sakarā uzskata, ka kopējas imigrācijas politikas pamatā ir jābūt pieņemumam, ka migranti ir individuāli sabiedrības locekļi un potenciāli pilsoņi; uzskata, ka dalībvalstīm turklāt ir jācenšas izstrādāt skaidru un efektīvu sociālās integrācijas politiku; tāpēc uzskata, ka minētais pakts ir jāpapildina ar konkrētiem likumdošanas priekšlikumiem;
36. piekrīt Padomei, ka Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktam jānodrošina pamatnostādnes arī turpmāko prezidentvalstu rīcībai šajā jomā;

Turpmākie pasākumi pēc Eiropadomes 2008. gada 1. septembra sanāksmes

37. uzskata, ka konfliktus Kaukāzā nevar atrisināt ar militāru spēku, un asi nosoda visus tos, kas ķērās pie spēka pielietošanas un vardarbības, lai Gruzijas separātiskajās teritorijās Dienvidosetijā un Abhāzijā mainītu pastāvošo situāciju;
38. atgādina par Krievijas nesamērīgo militāro rīcību Gruzijā 2008. gada augusta sākumā un Krievijas militāro spēku ievešanu dziļi Gruzijas teritorijā, kā arī par Krievijas vienpusējo lēmumu atzīt Abhāzijas un Dienvidosetijas neatkarību;
39. aicina Krieviju ievērot Gruzijas suverenitāti un teritoriālo integritāti, kā arī visu ES dalībvalstu atzīto šīs valsts robežu neaizskaramību;
40. uzsver, ka ES ir jāpārskata politika attiecībā ar Krieviju, ja šī valsts nepildīs saistības, ko paredz 2008. gada 12. augusta un 8. septembra vienošanās;
41. atzinīgi vērtē Padomes nostāju attiecībā uz stāvokli Gruzijā; atgādina par saistībām, ko paredz 2008. gada 12. augusta un 8. septembra vienošanās; uzsver, ka Krievijas karaspēka izvešana no Dienvidosetijas un Abhāzijas tiešā tuvumā esošajām teritorijām ir būtiski svarīga papildu rīcība; prasa nodrošināt bēgļu drošu un drīzu atgriešanos un ES novērotāju izvietošanu attiecīgajās teritorijās; pauž nožēlu par neveiksmīgajām Krievijas un Gruzijas sarunām 2008. gada 15. oktobrī Ženēvā;
42. turklāt pauž nožēlu, ka Eiropas Savienības Novērošanas misijai (EUMM) Gruzijā ir liegta pieeja diviem separātiskajiem apgabaliem, kuros Krievija plāno izvietot 7600 regulārās armijas militārpersonu, ar tiem aizvietojojot nelielo Krievijas miera uzturēšanas spēku kontingentu, kas šajās teritorijās bija izvietots pēc tam, kad 1992.–1994. gadā tika panāktas vienošanās par uguns pārtraukšanu;
43. gaida secinājumus, ko pieņems Gruzijai veltītajā starptautiskajā līdzekļu devēju 2008. gada 22. oktobra konferencē; atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos sniegt spēcīgu politisko, finansiālo un praktisko palīdzību Gruzijai; aicina Komisiju iesniegt un nevilcinoties izvērtēt pasākumus, kas paredzēti, lai rehabilitētu un atjaunotu konfliktā cietušās teritorijas, un paātrināt humānās palīdzības sniegšanu, lai pirms ziemas iestāšanās atrastu jaunas mājvietas un nodrošinātu pajumti karā cietušajiem cilvēkiem;
44. uzsver, ka visas vēl aktuālās problēmas ir jāatrisina starptautiskajā konferencē Ženēvā, jo īpaši jautājumi par stāvokli Dienvidosetijā un Abhāzijā un šo apgabalu statusu nākotnē, kā arī Krievijas militārā klātbūtne Akhlagori un Perevi ciematos Dienvidosetijā un Kodori ielejā Abhāzijā, un norāda, ka ES un Krievijas attiecības nav iespējams pilnībā normalizēt, kamēr šie jautājumi nav atrisināti;
45. atgādina Krievijas iestādēm, ka ir svarīgi nodrošināt, lai personas un NVO, kuras iesaistītas cilvēktiesību un civilo tiesību aizsardzībā, varētu netraucēti darboties, Krievijai pildot savas saistības Eiropas Padomē un neizmantojot iebiedēšanas taktiku;
46. aicina Padomi un Komisiju apsvērt iespēju Baltkrievijai selektīvi piemērot Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu un Eiropas cilvēktiesību un demokrātijas instrumentu, sniedzot lielāku atbalstu Baltkrievijas pilsoniskajai sabiedrībai; uzsver, ka ES un Baltkrievijas dialogā ir pilnībā jāiesaista Baltkrievijas demokrātiskā opozīcija;
47. aicina Padomi un Komisiju sākt patiesu dialogu ar Baltkrievijas iestādēm, pamatojoties uz pakāpenisku un ar nosacījumu izpildi saistītu pieeju, nosakot salīdzinošus kritērijus,

grafikus, pārskatīšanas noteikumus un nodrošinot pietiekamus finanšu līdzekļus;

48. atzinīgi vērtē Eiropadomes atbalstu „austrumu partnerībai”, kuru pašlaik sagatavo Komisija, lai stiprinātu attiecības starp Eiropas Savienību un tās austrumu kaimiņiem; uzsver, ka šai partnerībai ir jābūt konkrētam un taustāmam saturam, īpaši attiecībā uz pārvietošanās brīvību un brīvu tirdzniecību, taču tai jāatvēr arī pietiekami finanšu resursi ES budžetā;

o

o o

49. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.